

fra vor ærede Formand hørt Noget om en Opfordring til det, ſom Juſtitsminiſteren kalder at komme overens. For Dvrigt tror jeg ikke, at det er ſaa farligt i ſig ſelv, thi med Undtagelſe af det ærede Medlem for Kjøbenhavnſ 1ſte Valgkreds (Nimeſtab) ere vi jo enige om de vigtigſte Ting, og ſkulde det da i Liden ſom diſſe være et ſaa urimeligt Gaab, at vi kunne komme til at gienneføre en Reform, ſom hele Befolkningenønſter? Dette kan jeg ikke fatte, iſer naar der er en ſaa ſtor Enighed tilſtede. Alſaa det, ſom jeg navnlig vilde nedlægge en Indſigelſe imod, var, at Udvalget ſkulde være Skyld i, at den omhandlede Lov ikke er kommen til Behandling og jeg finder mig beſjøiet til at ſige dette, fordi Udvalgets Formand ikke er tilſtede. Det ærede Medlem for Kjøbenhavnſ 1ſte Valgkreds ſagde, at det var et Fantafibillede, naar jeg havde ſagt, at det vilde gaa glat med de to Love ad Eſteraaret, uden at han dog beviſte det. Nu veed jeg, at det ikke er muligt, at Loven kan blive ſtafſtet, naar diſſe Vædringer blive vedtagne, thi det har den høitærede Juſtitsminiſter ſagt, og det kan jo være muligt, at det ærede Medlem, har vidſt dette; men han kan dog ikke forlange, at jeg ſkulde have den ſamme Kundſkab. Naar der nu imidlertid, ſom ſagt, er ſaa ſtor Enighed tilſtede, kan det da ſiges at være et urimeligt Gaab eller at være fantafiſt at tro, at det ſkulde gaa glat og rapt i næſte Sæſion? Det er det Samme, ſom naar den ærede Ordfører ſagde, at det var det eneſte Korrekte. Jeg veed meget vel, at man er tilhøielig til at mene, at Eneſt Eget er det eneſte Korrekte, og at Andreſ er fantafiſt, men det tilbageviſer jeg. Naar den høitærede Miniſter mente, at Loven havde gode Sider, og at den vilde give betydelige Lettelſer med Henſyn til ſelve Afgifterne, da kan jeg ikke erkende dette. Jeg ſtøtter mig i ſaa Henſeende til en Opgjørelſe, ſom jeg har fra den høitærede Finantsminiſter, ſom havde den ſamme Mening, og ſom anſlog Lettelſen til en Ubetydelighed. Vi maa nemlig erindre, at Skifterettens Mening med Henſyn til, hvor vidt de Vedkommende ere ſtilkede til at overtage Boet, er meget omgjærdet, og navnlig vil det, naar der er Umyndige, og naar der er flere, ſom ofteſt viſe ſig at være en Umulighed. Der er ganſke viſt Beſtemmelſer i denne Lov, navnlig for Exempel Beſtemmelſen om, at man kan vedgaa Arv og Gjæld og derved faae Gebyret nedſat, ſom ere udmærkede, men de ere ogſaa kun udmærkede, naar de komme i Forbindelſe med denne Medſættelſe af Gebyret (Det. Hanſen: Na.). Sa, det ærede Medlem derovre, ſom ſiger Na, har naturlignoiſ en anden Opfattelſe, men forunderligt er det dog, at vi aldrig have hørt tale om, at Befolkningenønſter en Lov, denne Sag vedrørende — og om vi end have hørt tale derom, ſaa er det ialfald ikke fremkommet ſom en Preſion — men derimod er det ſandt, hvad de 20 Medlemmer, ſom ſtilkede en Foreſpørgſel i

1867—68 — og ſom jeg beklager ikke have ladet høre fra ſig idag — ſagde, naar de kaldte Skifteſtatten for en utaaelig Stat og for den værſte af alle Statter. Jeg haaber imidlertid, at de indtage deres gamle Standpunkt, og at de nu have den ſamme Opfattelſe ſom den Gang, nemlig at diſſe to Love kun faae Betydning i Forbindelſe med hinanden. Det ærede Medlem for Frederikshavn (Vogelius) var, ſaa vidt jeg huſker, ogſaa blandt de 20 Forſlagsſtillere, ſkjøndt han ikke er enig med os nu, men derimod er det ærede Medlem for Væſt enig med os — ogſaa han hørte til de 20. Jeg tør alſaa paatage mig Anſvaret for mit Vedkommende og ſtemme for Vædringsforſlaget, og jeg vil haabe, at det ærede Thing vil gjøre det Samme.

Vogelius: Jeg tror ikke, at jeg er kommen med en ſaadan Udtalelſe, ſom det ærede Medlem nu ſigtede til, nemlig at jeg ſkulde have ſagt, at diſſe Love ſkulde ubetinget følges ad. Jeg tror heller ikke, at Nogen tænker paa at opgve Gebyrloven, fordi man vedtager Skifte-loven.

Juſtitsminiſteren: Jeg vil tillade mig den Bemærkning til det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), at han ikke vil kunne negte, at denne Lov, ſaaledes ſom den foreligger, vil føre til betydelig Lempelſe og Lettelſe i Afgiftpligten for mange Dødsboer. Han har jo ſelv indrømmet, at i mange Tilfælde vil privat Skiftebehandling kunne finde Sted, hvor den nuværende Lovgivning medfører Nødvendighed af offentligt Skifte; men i ſaa Tilfælde bliver man netop fri for Gebyrer; alſaa kan det ikke negtes, at denne Lov vil føre til ſtor Lettelſe med Henſyn til Gebyrerne. Naar det ærede Medlem ſagde, at Finantsminiſteren ſelv ikke havde opgivet Lettelſen til noget ſtort Beløb, ſaa er det aabenbart overordentlig vanſkeligt forud med Sikkerhed at beregne, hvor ſtor en Sum der vil blive Tale om; men jeg ſkal dog bemærke, at i forrige Aar anſloges den Afgang i Statsindtægter, der vilde blive Følgen af de i denne Lov indeholdte Beſtemmelſer, ganſke viſt noget forſkjelligt; men det var dog almindeligt at anſlaa den til 50 à 75,000 Rd.; om man ved senere Beregninger er kommen til et andet Reſultat, tør jeg ikke udtale Noget om, det veed jeg ikke; men at Loven vil medføre Lempelſe og Lettelſe i mange Tilfælde, er aldeles ubestrideligt. Naar i Dvrigt det ærede Medlem mente, at man var berettiget til at nære godt Gaab om, at Skiftegebyrloven bliver færdig i næſte Samling, — jeg ſkal være den Sidſte til at nedſlaa et ſaadant godt Gaab, — ſaa forekommer det mig, at man ſaa meget mindre kan have Betænkelighed ved at tage den Reform, man kan faae i dette Dieblif. Det ærede Medlem mente vel, at man jo var ſikker paa denne Reform, idet den